

Despre Geneva, altădată

Acolo însă am văzut la TV un serial american: INVADATORII, niște roboți veniți de pe altă planetă vor să stăpânească pământul, ei seamănă perfect cu orice om și pot fi depistați numai după degetul cel mic de la mână!!!

În 1968, la ședința consiliului artistic am discutat scenariul cu roboți ce voiau să invadeze pământul, roboți ce puteau fi identificați după degetul cel mic...

Împotriva invadatorilor luptă un singur om!

Dacă acest om, nu e om și până la urmă aflăm că este un saturnian?

Nu știu cum se termină serialul TV și nici nu prea am făcut valuri, deși mai păstrez scenariul și am și stenograma discuțiilor din 1968.

Întâi am fost surprins, după aceea indignat, acum sunt mândru, dacă-n mine sunt diamante și nu știu să le culeg, cel puțin să nu le îngrop cu mine...

Întotdeauna m-am întrebat dacă cineva, așa, de la el și prin el ar inventa roata, nu ar trebui să fie egal celui care a inventat-o acum câteva milenii?

Dacă folosești o roată, mergi cu ea, cari cu ea, și deodată ai revelația roții și o privești cum n-ai privit-o niciodată, începi s-o înțelegi și să-ți fie rușine că atâta vreme ai folosit-o doar...

Lucrez la „Comedia fantastică”.

Nu este nici comedie și nici fantastică nu prea e, spun cei din jurul meu.

Comedia umană este comedie? E Umană? Comedia divină e divină? E comedie?

Sincer vorbind habar n-am de ce i-am dat titlul de comedie fantastică, pentru că într-adevăr nu e nici comedie și nici fantastică, iar comparațiile nici atât!

Deci poveste: un Marțian...

De ce mereu un extraterestru? De ce omulețul nu încapă în colivia lui terestră? Nu prea pot răspunde deși aș avea niște păreri...